

Misjoniteated

Nr. 2.

Talinnas, 1931.

10. aastakäik.

Raske aeg tuleb varsti.

Meile on palju räägitud pühas kirjas, et viimisel ajal on väga raske ajad elavatele inimestele maa pääl. Seda aega nimetatakse „Jehoova päevaks“. Jumal tahtis meile teada anda, et enne kui Kristus oma riigi siin maa pääl vastu võtab, tuleb karistus nendele inimestele, kes on Issanda maha jätnud. Prohvet Jesaja räägib nendest päevadest: „Sulgege, sest Jehoova päev on ligi; see tuleb kui äraraiskamine kõigevägevama käest. Vaata, Jehoova päev tuleb, üks hirmus hirmu ja tulise viha päev, maad ära hävitama ja teema pattusid ta pealt ära võtma.“ Jes. 13, 6—9. Patt kaotatakse ja need, kes ei ole end lahutanud patust. Prohvet Sevanja ütleb maailmale ja hoiatab: „Jehoova suur päev on ligi, see on ligi ja ruttab väga; Jehoova päeva hääl tuleb, vägevgi mees kistendab jääl libedasti. Üks hirmu viha päev, üks ärarahvitamise ja äraraiskamise päev, üks pilkase pimeduse päev... Ma tahan inimestele kitsast teha, et nemad peavad käima kui pimedad. Ei nende hõbeigi ega nende kuld ei või neid ära päästa Jehoova hirmu viha päeval... Sev. 1, 14—18. Millele inimesed oma lootuse rajavad, see ei aita neid, sest kõige väärtuslikum asi ei maksa sel päeval midagi. Edasi ütleb prohvet Joel: „Oh jeda päeva! Jehoova päev on ligi ja tuleb kui äraraiskamine kõigevägevama käest. Eks ole meie silma eest toidus ja meie Jumala kojast rõõm ja suur õnnistus ära kaotatud?“ Joel. 1, 15—20. Ka prohvet Taaniel räägib sellest päevast ja hoiatab neid, kes elavad maa pääl: „Siis on nii kitsas aeg, misjuust ei olnud jütajast, kui üks rahvas olnud jüt ajast jaadik; aga sel ajal pääseb see rahvas ära igaiks, kes leitakse raamatusse üles kir-

jutatud olevat.“ Zan. 12, 1. Need hoiatused on inimestest unustatud ja mitte hoolitud. Maailm elab küsimata sellest, kuidas ta peab kord seisma Jumala ees. Kristus manitseb meid valvel olema, sest raske aeg tuleb möödapääsemata. „See pärast valvake ja paluge igal ajal, et teid väärt arvatakse ära põgenema kõige see eest, mis peab juudima ja seisma Inimese Poja ees. Hoidke, et teie südamed ei jää koormatud liig jõomise, liig joomise ega peatoiduse muredega, ja et seesama päev äkitsest teie peale ei tule.“ Luf. 21, 34—36. Pange tähele, Kristus ütleb, et aeg on nii jaotatud kus elu on väga raske. Teenistus on nii väike, et kõige suurem mure on toidu pärast, ja paljud ei pane jeda tähele ja jätavad oma igamese elu toidu eest. See on praegu maailmas juba tõsiasi. Elu muutub paljudele liig raskeks ja tekib küsimus, kas pidada veel Jumala käste või teha elu mõnusaks? Issand ütleb kõigile oma lastele, et nad tuleksid üksteisele lähemale, oma südamed läbi katsustid, sest tuleb otse päev, mil õigus Jumala armuist igameheks ära öeldakse. Oh, kuidas peaksite end lastma manitseda. Sev. 2, 1—4. Kristuse töö eestkostjana taevases pühas paigas lõpeb varsti ja Jumala waim võetakse maailmast ära. Inimesed jäetakse omapääd, ilma juhita hää poole. Otse kolab: „Kes ülekohtu teeb, see tehtu veel ülekohtu, ja kes roojane, see saagu veel roojaseks; ja kes õige on, see saagu veel õigeks, ja kes piha on, see saagu veel pühaks.“ Jln. 22, 11.

Varsti on otse kuulutatud ja iga hinge saatus on kindel. Urmsad öed-wennad, elame valvel, et Jeesus leiaks meid väärt olevat. Selle aja järele tuleb seitse muhtlust; need laastavad maailma.

Suur nädal 5–12 aprillini.

Oled sa valmis tegema oma osa?

jelle millele toetus inimeste usaldus. See on neile suureks pettumuseks, kes elasid jellele maailmale ja otsisid sellest õnne.

Armsad õed-mennad, võtame jelle Jumala hoiatuse ja jelle teate, et raske aeg tuleb varsti, südamesse ja valmistame Issandale vastu minekuks. Nendele, kes Issandat armastavad ja tema sõna usuvad, on aulised töötused antud Jumala sõnas. Paul 91, 1—16; Jes. 4, 4—5; 26, 20—21; 33, 16. Need Jumala sõnad teevad minu südamet rõõmsaks. Issand on oma rahva katiseks. Loodame Issanda pääle, armastame teda, ja tunnistame teda!

Suurim raskus meile usklikkudele, wanadele kui noortele, ei seis mitte jelles, et meie ei tea seda tõde, vaid jelles, et me end trööstime sellega, et me juba seda kõike teame. See on meie suurim hädaoht. Me ei pane tähele aega ja ennaft.

Oled sina, armas wend' ja õde nüüd lähemal Issandale, kui olid ühe aasta eest? Küsi endalt, katsu läbi oma süda ja elu. On sul palawat armastust Jumala vastu, tunnistad ja teda, on tema töö sinu töö? Kui mitte, miks siis mitte? Tule keesuse juurde just nüüd, kaeba temale oma patu pärast ja saa usu läbi temalt andeksandmist ja rahu.

E. E. Vabienco.

Misjonitöö vajadused Nigeerias.

Nigeeria, Briti afumaa Lääne-Aafrikas, on juur umbes 364.000 ruutmiili ja jääb elab peaaegu kakskümmend miljonit inimest. See on rikas maa, sest jääb asuvad suured warandused, nagu söelademed, kokospalmi istandused ja määratu juured rohilaaned. Kõik need warandused teevad jelle maa paljutootavaks. Raudteed on jääb üle 1700 miili ja samuti asuvad jääb mitmed suured linnad; kõige suurem elanikkude arv on üle 250.000. Aafrika rahwaste seas on Nigeeria rahwas kõige intelligentsem. Põhjapool on rahwas suuremalt jaolt Hamitti, kuna lõunapool Vantu juuharust. Sääb on asutatud mitmed koolid walitfufe kui ka misjoni poolt, samuti ka hospitalid. Suur igatus hariduse järele walitfub nende inimeste seas, ja wiimastel wähestel aastatel on jessel alal esile tulnud suured edusammud. Suwitaw on tähele panna, et paljud pärismaalastest on sama hästi haritud kui eurooplasedki.

Meie töö algus jessel maal oli 1913. a., kui wend Babcock Sierra Leoneft sinna tuli ja tegewust alustas lõunapoolsetes prowintfides. Sellest ajast pääle on töö alati julgustawalt kaswanud. Nüüd on meil töölisteks kuus eurooplaste perekonda ja kena hulgate pärismaalasi-töölisi. Viikmeid oli meil 1929. a. lõpul 582, kuna kinnis ja anded on aasta-aastalt järjekindlast tõusnud. Töö edenemine ja lewinemine näitab meile selgesti wajakust, et peakfime jelle tööpõllu organiseerima misjoniunioonis. Elu afumaal kui ka meie töö areneb kiiresti. Nigeeria inimesed paistawad tahtlikud olemat kuulutust kuulma ja tõde wastu wõtma. Mitmel wiisil on pärismaalased teinud jõupingutusi hingamispäewa pidamiseks; see näitab, et Issand oma waimuga nende seas töötab.

Me peame tähele panema, et meie töö Nigeerias on pidanud tublisti paigal seisma, kuna me ei ole suutnud eesõigusi ja võimalusi ära kasutada. Walitus, ja eriti mõned teised misjoniühingud asutawad koole ja haigemaju. Me oleme ainult

wäikfjelt alanud ühe kaswatuskooliga, kuna arstlik tööd ei ole meil fugugi. See tõsiasi lasub kannatada meie tööl igast küljest. Me ei esita adventlikumist dieti, kuna teised ühingud kasutawad seda võimalust, et äratada rahwas paha eelotjustust meie wastu. Meil on häa edu ewangeeliumi töös ja ka olemasolewates koolides, kuid see edu oleks palju suurem, kui iga meie tööharn oleks dieti esitatud. Kirjandustööga oleme wäikfjelt algust teinud, kuid näeme jessel alal suurt arenemise võimalust.

Me tunneme kindlasti, et aeg on tulnud, kus Issand tahab teha algust arstliku tööga Nigeerias. Ehk küll walitus ja teised misjoniühingud on teinud kaunikese oja, et rahuldada inimeste wajakust arstiabi saamisest, on siiski igal pool lõpmata suur wajakus aitajate, rawimiskohtade ja haigemajade järele. Suured maa-alad on ilma ühegi arstiabi-andjata ja tuhandetel küladel ei ole mingisugust praktilist abi. Suurel määral koormawad rohumehed inimesi oma arstimiswiisiga ja ebauju kommetega. Nüüd on olemas tähelepanemiseväärt võimalused kristlikule arstile töötamiseks ja wäikese haigemaja awamiseks, kus adventhaigerawitfesejad wõiksid näidata tegelikult õiget rawimiswiisi! Walitus on wastutulelik igale sammule, mis me ette wõtame jelles asjas. Niinam lõunapoolses Nigeerias on väga palaw ja niiske, kuid põhjapoolfel tafandikul on see jahedam ning termislik. Üks arstiabi-andmise keskpunkt peaks asutatama nende paganarahwaste keskele, kus praegu ka raudtee, mis võimaldab kerge juurepääsu meie misjonäridele kui ka Nigeeria rahwastele.

Nõnda palume teid lahkesti, et te jeda küünist hoolega tähele panekfite. Me hindame väga üht arsti ja haigemaja, mille wõiks ehitada sinna, kus on wajakus kõige suurem. Me usume, et nagu igalpool, nõnda ka Nigeerias on niisugune arstlik töö wahendiks, mille abil wõib ligi pääseda inimestele ja neid juhutada õnnistegija juure, kes wõib ka terweks teha patust rikunud hinge. Me näeme

jelgesti, et jelle arstlike tööga Nigeerias oleks pidanud algsust tehtama juba ammu, kuid me teame ka, et abihülilideid on palju ja et seda ei ole suudetud teha. Me usume ja loodame, et te suudate

taasa aidata oma tööga nende wahendite saamiseks, mis me vajame Nigeerias ewangeeliumi kuulutamisel.

W. C. Mead.

Arstlik misjonitöö Nigeerias.

„Aga minge ja kuulutage ja ütlege: Taewariit on ligi tulnud. Tehke haiged terveks.“

Kui Ennistegija kõndis siin maa peal ja puutus kokku inimperekonna murede, walude ja haigustega, mida patt tõi maailma, oli ta sügawasti liigutatud.

Raks-kolmandiku Tema imedest jõudisid jelleks, et aidata ihulikult neid, kes olid waawatud mitmesuguste haiguste ja tõbedega. Terve oma töö lõpuni ei kaotanud ta armastawat osawõttu nende õnnetute vastu. Enne kui Ta siit lahkus, saatis Ta oma jüngrid kuulutama armuõpetust ja haigeid terveks tegema. Nüüd on jäetud see ihuliku ja waimuliku puuduste eest hoolitsemine meie kui Tema järelkäiate tööks. See kohustab meid minema maailma kõige kaugematesse maajagudesse, kus wajatakse meie abi jellel alal kõige tungiwamalt. See ülesanne on maksaw, niikaua kui meil on weel tööpõldu.

Kui misjonärid peame me wiima kuulutust haigetele ja kannatajatele, kes elawad pimedates paganlikkudes maades, nagu Aafrikas ja teistes kohtades. Siinjuures paistab meile aga ikka rohkem silma, kui hädatarwilik on arstlik misjon nendes walgustamata maades. Põhja-Nigeerias ükji on 33.000 õnnetut inimest, kes kannatawad pidalitõwe, jelle kõige kolemana haiguse all. Walitus ja teised misjonijühingud on teinud mõndagi, et wähen-dada nende kannatust ja walu, kuid meie kui rahwas pole nende õnnetute aitamiseks seal midagi ette wõtnud. Üksnes niisugusel aitamisalal wõiks Jumalale pühendatud arst teha siin Nigeerias head ja kriitliku tööd! Me mõtleme mitmesugustele tõbedele, nagu rõuged ja teised külgebakkawad haigused, mis käiwad üle meie linnadest ja küladest juurt häwitustööd tehes, wiies hingesid hauda ilma Arstuseta. Ühes wäikestes külas, kus ma tegutsesin möödunud aastal, olid peaaegu kõik lapsed rõugeis. Kuid haigeid ei piilitud lahutada terveist; sõik, kes kannatajaid hirmsa haiguse all, olid segamini terwete lastega, ja inimesed oma süütuses ja ebausjus kirjutasid kõik jelle kattu ebajumala meelepaha arwele. Päew päewa järele toodi ohwreid ebajumala lepitamiseks, kuid tõi lagunes ikka laiemale ja jatkas oma häwitustööd. Kümne päewa jooksul kanti jellest külast üle seitsemekümne poisi ja tütarlaste külla huada, kuna teiste wälimus ja kaju oli tublisti rifutud, mõned jäid pimedaks terveks elu ajaks. Muidugi inimesed pöörasid ka nõidarstide ja rohumeeste poole, kuid need tegid

asja weel pahemaks. See on koht, kus meie arstlik misjon on hädatarwilik, mitte ainult, et wähen-dada ihulikku kannatust, waid, et inimesi walgustada ka tõe walgusega ja näidata neile, kuidas hoida kõrwale nende hirmsatest haigustest. Arstliku misjoni tööpõld Aafrikas on väga suur. Siin on väga hinnatud arstmisjonär, sest tema wõib teha rohkem kui keegi teine.

Üks pidalitõbiseid, jelle farnased jabad
wiiji otsiwad meilt abi.

Laste jurewus Aafrikas on juur. Meie kui rahwa kohus on aidata neid süütuid ja ebausju pimeduses kinni olewaid, kuna arstidest oodatakse, et nad aitawad emasid ja lapsi. Väga palju on teha jelle rahwa seas emade aitamiseks. Paljudel juhtumistel jäetakse haiged emad surma hooleks, sest nõidarstil ei ole tema jaoks mingit abi. Tihti wiiakse need emad ära ja maetakse maha tihedassee pöösastikku, sest arwatakse, et nende sees asuwad kurjad waimud. Raske on neil, kes elawad maades, kus on arstiteadus hästi arenenud ja kõigile kätte saadaw, mõista nende inimeste häda, kes elawad wähen-cesõigustatud maades. Milliseks õnnistuseks wõiks küll olla hästiõpetatud pärismaaline haigeramitse-

ja igas Aafrika külas! Me loodame, et jõuab varsti aeg, kus saame Nigeeriasse ühe arsti ja haigemaja; kus võime siis ka välja õpetada noori haigeravitsejaid, kes on valmis minema kannatajate küladesse neid teenima.

Nende hädaliste appihüüe Aafrikas äratas tõesti kaastunnet. Meie misjonijaama külastus näitaks nii mitmelegi liigutavat pilti, kuidas mehed ja naised tulevad iga päev „valge mehe“ juure lootuses, et tema võiks aidata neid. Nad tulevad: mõned toetades tugewatele keppidele, teised tihti peatades ja puhates, mõnda aitavad nende jugulased ja kannavad seljas sõbrad. Kui väga vajab meie misjon üht arsti või hästiõpetatud haigeravitsejat, et olla nõuandjaks raskematel haigusjuhtumistel ja juhtida kannatajate tähelepanu juurele arstile, kes neid ainult ihulikult ei paranda, vaid annab ka hingele terwist ja rahu. Ühel päewal olid inimesed kogunud rahutus meeleolus misjonijaama ümber. Siis võis näha, kuidas mitmed paganatest kandisid üht elatanud meest, kelle nägu oli moonutatud suurest walust, tema keha oli kõhn ja ära waewatud. Ta kannatas kihwtise mao hammustamise tagajärjel. Sunnaks ei olnud hammustus surmaw, kuid hammustatu oleks peagi kaotanud oma jala. Misjonäri oli küllalt tegemist et wabastada pahastilõhnowat haawa puulehtedest ja pärismaalaste keedetud rohust. Siis puhastas ta haawa ja paari päewa pärast oli see juba tublisti paranenud. Mõnenädalise hoolsa rawimise järele võis mees minna oma küllasse täiesti terwena, kuna ta oli nüüd ka tundma õppinud õiget Jumalat.

Seal tuli üks noor naine hirmsate paijetega, mis olid sõnnud paiguti tema liha ära kuni luudeni. Kannataja piin oli suur, kuid rawimisel wähenes walu peagi.

Wanemad toowad oma lapsed kätel, et saada neile abi ja juhatust ümberkäimise kohta, ja lapsed aitawad oma nõrku wanemaid ronida misjonijaama poole, kus on nende lootus saada abi. Mõnda läheb töö edasi päew-päewalt; nii hästi kui meie juudame teha oma praeguste jõududega. Möödunud aasta jooksul on meie misjonärid ja pärismaalised haigeravitsejad teinud Nigeerias üle tuhat kahetsajaja haigerawitstuse. See arstlik töö aitab meil wõita inimeste armastust ja usaldust, see on abinõu, mille läbi võime wiia kolmeingli-kulutust nutesse linnadesse ja küladesse.

Praegu ei ole meil Nigeerias arsti ega haigemaja. Ka mitte korralikku abiandmise kohta. Teg on tulnud, et meie peame pöörama oma tähelepanu jellele juurele wajadusele. Mõnda on meie tungiw palwe, et teie aitaksite kaasa haigemaja ja arsti saamiseks Põhja-Nigeeriasse. Kui me nüüd tungime ewangeeliumiga nendesse pimedatesse maadesse, on meil soow neile inimestele asutada ka üht arstlikku abiandmise kohta. See aitab meid ligineda muhameedlastele kui ka teistele paganlikele rahwastele. Walitsus waatab niisugusele tööle hea meelega, sest niisuguseid misjonihagemaju on seal hädasti tarwis.

Me tõsiselt loodame ja palume, et see kauatuud wajadus saaks rahuldatud 1931. a. juurenädala töö läbi.

W. Clements.

Kirjandusline töö Ida-Aafrikas.

Kogudused kodumaal ja misjonijaamad välismail on kui warustus ja ühenduspunktid juurele misjonitööle väga tähtsaks aluseks. Selles töös on tegewuses elawad sõnakuulutajad, kuid nendega üheskoos töötab ka väga wõimas tegur, mis on nimelt kirjutatud sõna.

Palju aastaid tagasi öeldi Johannesele, kes kirjutas 31. mutamise raamatu: „... mis ja näed, jeda kirjuta raamatu sisse ja läkita koguduste kätte...“

Me ei tea kui palju raamatuid Johannes oma nägemisest kirjutas. Ka ei tea meie, kui paljud aitafid temal valmistada ärafirju, et neid välja jaata alati kaswawatele kogudustele. Kuid meie teame, et firi oli walitud walguse edasikandmise ja usklikkude usu tinnitamise wahendiks.

Tol ajal rääkis Jumal Johannesele, kuid Tema räägib ka wiimasel ajal oma koguduse juhatajale, kes oli wiimseaja Jumala rahwa koguduses samal kohal, kus Johannes esimeses kristlaste koguduses; see on Johannesele antud sõnumiga väga sarnane.

Temale öeldi: „Kirjuta raamatu sisse.“ Se Whitele anti juhatus, et nad pidid hakkama trükkima.“ Väga tabaw näitus kirjanduse wäärtusest sõnumite edasikandmise juures on meile antud Eesti raamatus. Kuningas Ahasweerus walitses rohkem kui saja kahesümneitsme osariigi üle, mis ulatasid Indiast kuni Etioopiani. Selles juures kuningriigis räägiti palju keeli. Nüüd, kui kuningas saatis välja ühe sõnumi, sõnumi, mis oli tema alamatele surmaks või eluks, lastis ta jeda tõlkida ja saatis siis kõigile inimestele. Sel teel sai terve rahwas kuningas sõnumit teada vähem kui üheksa kuu jooksul. Milline mõjuw õpetus peaks see küll olema adwentrahwale, kellele on antud kuulutada wiimase aja kuulutus niisugusel ajal, kus otsustatakse inimeste elu ja surma üle. See on kohane näitus jellest, mis Jumala rahwas võiks teha praeguse rahwapõlwe ajal.

Meie usume, et jelles juhatuses „hakkake trükkima“, on targasti ette nähtud abinõu ewangeeliumi wiimseks terwele maailmale. Jumal on an-

nud meie kuulutuse jelle aja jaoks ja meie kohustus selle aja jaoks ja meie kohustus on maailma hoiatada. Meie kümme misjonijaama oma abiantvõtmisekohtadega ja kasvatuskoolidega kui ka tagajärjeriikalt tegutsuva hospitaliga on võimaldanud meil alata tööga jellel suurel maa-alal Ida-Aafrikas. Kuid meie oleme jõudnud selle ajani, kus Jumal tahab oma tööd kiiresti lõpetada, et jeda teha, peame abi võtma selle hää vahendi, kirjanduse, mis aitab meil kuulutust viia kõigis meie misjonipõllu osadesse.

Me oleme juba teinud algust jellel alal. Praegu on kavatsusel trükkida kümme tuhat eksemplari raamatut, mis maksab üks shilling, ja sama raamatut Uganda keele viisteistkümmend tuhat eksemplari. Me trükkime lehte: „Praaguse aja tõde“ kolmeteistkümmend tuhat eksemplari kolmes keeles. Meil on kaheksameetriste liikmeline tugev kolportööride pere, kes on alalised kolportöörid, ja peale

jelle veel katkida koguduse liiget kui ka töölised, kes kõik osa võtavad selle lehe levitamise. Tuhat kaheksakümmend nendest lehtedest müüdi ära Kampalas, Ugandas. Igal pool, kus meie kolportöörid on töötanud, on nad äratanud juurt huvi. Selles piirkonnas elab Aafrika rahvas, kes oskavad lugeda. Meie koguduse misjoniihingul on Ugandas kaheksakümmend väiksemat raamatukauplust, mille abil ta levitab kirjandust tervele piirkonnale.

Meie plaan on ka vajalikesse kohtadesse tööse panna kohapäälseid kolportööre, kes töötavad alati ühes piirkonnas. Usume, et see aitab tublisti kaasa meie piirkonnale kuulutuse viimises. Rahjaks ei suuda aga meie väike trükipress valmistada nii palju kirjandust, kui nõutakse. Niid palume aga teie abi, et saaksime ka jelles asjas omale paremad ja vastavamad abinõud.

W. Guthbert.

Tütarlaste kool Addis-Ababa's.

Naise seisukoht Aabessiinias kui ka enamasti kõigis hommikumaa maades on väga madal. Nad on lihtsalt puurajjad ja weekandjad. Neile kuulub kodune talitus kui ka põllutöö. Nõriline taajapind on seal madal ja naine langeb tihti üldistele haigustele ohvriks oma uskamata ja jüdametunnistujeta kaasklase läbi.

Oma misjonitöös püüame me liigipääseda kõigile rahvasklassidele. Me õpetame meestele ja naistele et Jumala juures ei ole vahetegemist. Niiisugune õpetus ei ole tagajärjeta, sest varsti võib näha, kuidas mehed jäävad aujamaad waated naiste kohta ja hakkavad nendega ümber käima paremini.

Varsti peale selle, kui olime alganud oma tööga Aabessiinias, paistis meile filma vajadus, et peame tegema midagi tütarlaste aitamiseks. Midagi ei olnud siin tehtud naiste koolihariduse kasuks, peale selle mis misjoniihingud tegid omaltpoolt. Kui meie aga tulime sellele mõttele, et ehitada tütarlastele kool, ei olnud meil raha sugugi. Kuid Jumal töötab imelikul viisil oma töö kasuks. Dr. J. S. Howard Washingtonist kuulis meie vajadusest; peale selle külastas ta veel Aabessiiniat, kus ta oli jügaravasti liigutatud naiste viletsast seisukorrast. Tagasi jõudes Ameerikas hakkas ta andeid paluma oma kaastööliselt, kellel ta töötas ühes kontoris. Sel teel kui ka isiklikult ohverdades kogus ta kokku 600 dollarit. Selle raha-

ga saime ühe kena väikese majake üles ehitada. Auguses oli kaunis raske lapsi kooli saada, kuid vähejed tulid siiski. Lihtsasti algusest peale töökasvas julgustavalt. Sellel aastal on meil juurepärane kool rohkem kui 30 tütarlapsiga. Peale algõppeainete õpetame neile ka õmblemist, kudumist, keetmist jne. Suurema osa materjaalist, mida wa-

jawad tütarlapsed oma käsitöö juures, on annetanud misjonäride naised, sest ka nemad pühendavad võimalust mõõda oma aega nende õpetamiseks. Aga ifegi sellele abi ja ohvrimeelsuse juures on meie töö taastatud materjali ja varustuse puuduse pärast. Kuid me loodame, et 1931. a. suurenädala töö läbi saame toetust ka jelles asjas.

W. J. Sorenson.

Kuidas võime luua taevas muusikat?

„Nõnda ütlen mina teile, on rõõm Jumala inglite ees ühe patuse pärast, kes meelt parandab.“
Lut. 15, 10.

Inglid on kõrgemad olemused. Inimene on vahest õnnelik, ilma et teaks mis põhjusel. Kuid inglid rõõmustavad hingede üle, kes tulevad tõe juure, sest nad näevad, et viimased on ära põgenenud igavestest surmast. Nad teavad, mis inimesed on Jumala juure tulemisega võitnud. Nad teavad seda paremini kui meie. Jumal on valmistanud meile suurt au, mida ei ole ükski inimlik film näinud ega kõrv kuulnud, ega kellegi südamesse tõusnud (1. Kor. 2, 9). Inglid teavad, mis meid ootab kui jääme ustavaks. Seepärast panevad nad meid tähele ja „iga armastustegu, iga kannatajatele avaldatud sõbralik sõna kantakse igavese krooni ette ja märgitakse üles taevastesse raamatutesse.“ Tunnist. 5. a. lht. 133. Tõepoolest elust näeme, et tema tegi suuri jõupingutusi ka ühe lamba pärast, nõnda et ühtegi ei pidanud minema kaduma. (Joh. 3, 16). Ürnisad õed-wennad, me oleme jõudnud tähtsa ülesande juure; ülesande juure, millest me kõik võime osa võtta ja mille läbi võime valmistada rõõmulaulu taevas. Kas soovite teada, kuidas võid valmistada rõõmu taevas?

Me võime kõik olla Jumalale tänulikud, et kuulume adventrahva hulka. Ta on valinud meid välja, et meie läbi valmistada rõõmu taevas. „Jumal on seadnud oma rahva maailma walguiseks. Jumal on annud temale võimalusi oma töö lewitamiseks, kuni see ulatab üle terve maailma. Kõigis maailmajagudes peavad nad ajutama janatooriume, koole, kirjandusladusid ja teisi abinõusid, mis aitavad tööd lõpule viia.“ Tunnist. 7 a. lht. 51. Nüüd on tulnud suur võimalus kõigile sellest tööst osavõtmiseks. Me võime rõõmustada ja Jumalale olla tänulikud, et Ta meid kutsus üles tõusma. Terve adventrahvas kõiges maailmas peab ühinema kui üks mees, et lõpule viia neile usaldatud tööd. Jumala ettenägemuse läbi on meie nüüd jõudnud suurlelel. See on nädal, kus me läheme inimeste juure hea kirjandusega ning palume neid osa võtta misjonitööst, kuna nad meilt omandavad kirjandust ja onnetavad selle töö otstarbeks. Kuna me nüüd uskus, et mõningad selle läbi ka tulevad tõe juure, külastame perekondi ja välja laotame kirjandust, valmistame taevas suurt rõõmu. Miljonid raamatud, traktaadid ja lehed levitatakse meie õded-wendadest kogu maailmas; tuhandeid perekondi külastatakse... Selle töö väärtust ei suuda keegi küllalt hinnata.

Suure nädala töö jätetakse läheb haigemajade, koolide ja kirjandusladude abitamiseks, mis Jumal on ette näinud oma töö lõpetamiseks. Selle aasta

jätketulekuga tahetakse läbi viia kogu maailmas 76 kavatstust ehk ettevõtet. Neist kuuluvad 35 projekti kasvatusefondi, 18 kirjandusladudele ja 22 haigeravitusefondi. Peale selle kavatsetakse sellest veel saada 182.500 krooni pärismaalaste-töölisele palgaks. Tähtsamad kavatstused 76 seas, on järgmised: 5 ambulantsi Sambesi uniooni, misjonikoolide ehitamine Filipiinide saartele; arstliku misjonitöö alustamine Ida-Indias. Peale selle veel Abessiinia tütarlastekool, Nigeeria hospital, Numeenia koolide juurendamine, arstliku misjonitöö alustamine Haiti saartel, trükipressi müretsemine India kirjanduslaole ja misjonikooli ehitamine Kanadas.

Mõtleme kord järele, kui palju võivad need nimetatud asutused kaasa aidata jumalariigi töö edendamiseks. Tuhandete valud vähendatakse ja nad saavad terveks ning leiavad selle läbi ka oma hinge õnnistuse. Palju kirjandust trükitakse uutes keeltes, mille läbi võib lewitada tõe. Palju uusi misjonäre läheb välja kes algavad tööd uutel piirkondadel, kuna nad viivad ka sinna rõõmust andventkuulutust.

Üks asi peaks meid kõiki waimustama. Suure nädala jätketulekust makstakse ka pärismaalaste-töölisele palga. Nõnda saavad selle aasta juure nädala töö läbi abi 299 pärismaalaste-töölise kogu maailmas. Need töölised on mitmesugustes maades: Hiinas 83, Aafrikas 99, Indias 72, Madagaskari saarel 6, Jaapanis 9, Koreas 10, Filipiinide saartel 14, Malai-Aasias 6. Mõned neist on toonud hingelise tõe juure sadade viisi. Niasmaalasest Island on õnnistanud imelikult pärismaalaist kuulutajat, kelle nimi on James Malinki, sest ta on võitnud rohkem kui 800 hinge. Sõja ajal, kui me ei saanud abi anda misjonipõldudele, töötasid pärismaalased-töölised Aafrikas ilma palgata. Siis küsiti neilt, et kas nad on valmis töötama ka ilma palgata. Nad rääkisid üksiteisega läbi ja vastasid: Me teame, et see ei ole inimeste waid Jumala töö, ja meie oleme valmis töötama ka ilma palgata. Õded-wennad, meil on ka mustade seas ustavaid töölisi. Sel aastal loodavad nad oma töös meie toetust; kui meie seda ei tee, siis puuduvad neil wahendid täiesti. Kuid Jumal on meie aitaja ja meie loodame saavutada suure nädala töös ka oma eesmärgid. Üks ole Ta ju öelnud: „Ole aga wahwa ja hästi tugew...“ Jof. 1, 6. „Mina arendan kõik Kristuse läbi, kes mind wägewaks teeb.“ Wilip. 4, 13. On need sõnad kirjutatud ilma asjata wõi selleks, et me peame neid uskuma, sest Tema sõna on „jah ja aamen“. Nüüd on tulnud hää võimalus, kus me võime kinnitada ka oma usku. Ürge öelgem: „Kaskeid ajad, ei saa midagi teha,“ waid minge uskus välja, sest Island ütles: „Kõik kohad, kus teie jalatallad peale astu-

wad, need olen ma teile arnuud." Jof. 1, 3. Me oleme tihti palunud, et Jumal kinnitaks meie usku, kuid nüüd Ta tahab, et ja end usus harjutaksid. Ta tahab näha, kas ja usaldab Tema töotusi. Ära heida seda võimalust ära, sest siis võib meie usk veel nõrgemaks jääda. Kui Jeesus tuleb, siis nõutakse meilt ka juurt hütetu, nimelt, et Temale minna vastu. Kui meil aga nüüd ei ole usku midagi teha, kuidas on siis lugu meie usuga kui peame minema Temale vastu?

Sed-wennad uskuge Jumalat, uskuge Tema sõna ja töotusi. Mine usus wälja ja ja võidad kindlasti.

N. Jurkewics.

Kaugelt põhjamaalt.

L. S. Christian.

Kirjutan seda Norramaal, laewal, mis sõidab Hammerfestist wälja. Külastasime meie kogudusi kaugel põhjas — Norramaal. Päike ei paista siin talwel faks kuud. Singsamispäew algab peale reede kell 12 ehk 12.30 päewal ja kestab jama ajani laupäewal. See aeg on kerge igal nädalal tähelepanna. Maastik on siin lage, ilma puudeta ja kaljune. Aga ta on siiski väga ilus. Põhja-Norramaal, pooluse piirkonnas, on meil 365 koguduse liiget. Nad on usklikud, piisivad ja ustawad. Nende sisetulekud pole kuigi suured, aga nad aitawad kõiki misjoni wajuadusi. Juba praegust mõtewad nad läheneva „Suure Nädala“ peale. Nad loodawad sel aastal rohkem teha kui möödunud aastal. Meie peaksime kõik nii tegema. Nad loodawad Jumala peale ja töotawad häameelega aidata.

Kui ma nägin meie öde-wendade juurt usku siin kaugel põhjas, andis see mulle palju põhjust järelemõtlemiseks. Kas teeme meie liig palju Jeesuse jaoks? Kas ei tundu meile koorem raskena? Mõned ütlewad mulle seda. Aga see oleneb ära meie armastusest Kristuse vastu, ja nende vastu, kelle eest Kristus suri. Kui armastame Jumalat, siis teeme ka igalüks oma parimat selles töös. Me oleme väga tänuiliku abi eest möödunud aastal. Teeme veel enam 1931. aastal. Kõik usklikud siin kaugel põhjas jaadawad kõige südamlikumaid terwitusi meie diwisjoni koguduse liikmetele ja tööliste. Meie loodame warsti ka laplasi külastada võimat, et nendele elusõna jagada. Siin on väga külm. Aga Jumala rahwa südamed on soojad Kristuse armastusest.

Tõstte oma pääd!

Kõikjal maailmas näidatakse juurele keskpaik: kõikide asjade lõpule. Mõtlejad inimesed ei salga, et nende südamed on täidetud kartuse ja teowõimetusega. Jumala kättemaksuline ligineb kiirelt, ainult pisut aega weel. Tema arm on nüüd

jelleks, et Jumala lapsi Kristuse riigile ette valmistada. Neil päewil peab ühinema Jumala sulaste hüüd kõikide usklikude hüüdega, et wiia maailmast hoiatuskuulutust hukkumale maailmale. Sed-wennad, meie seisame selle aja ees. Sündmused näitawad meile seda, et elame wiimseil päewil ja et oma ülesande, maailma hoiatada, täitma peame. Jumala weskid jahwatawad aegamööda aga hästi. Pätt on walminenud, nüüd tuleb lõikus. Weel lühike aeg töötamiseks, siis tuleb rahu.

Need sündmused ei pea meid kurwaks tegema, waid rõõmustama, et lunastus ligineb. Kuu oleme oodanud prohweiti kuulutuste tõdenemist, nüüd on päewad jõudnud kätte. Maailm on ära libisenud oma seisukohalt ja läheneb kiirelt hukatusle. Sed-wennad, päästke keda päästa võib, pea on igawesti hilja. Külastage naabreid, tuttawaid, sõbrun! Selge neile maailma lootuse tähendust! Ei kesta kaua ja töö lõpeb jäädawalt. 5. aprillil on juur kirjanduse nädala. Minge kõik wälja, wõtke uut julgust, lewitage kirjandust! Issand aitab teid! Tehke mis võite, Issand annab oma Sõnitsuse. Sellel aastal peame rohkem tegema, kui möödunud aastal, sest põllud kaugel sealpool ilmamerd ootawad kuulutust. Armjad sed-wennad, olge julged ja näidake Jumala ja inimeste ees, et oleme Issanda sõjamehed, sest armastame Jumalat ja peame tema käsufõna.

Palju hääd tehakse kirjanduse lewitamisega. Wõtke kõik osa sellest! Jumal andku teile julgust ja armu!

Teie wend Issandas

L. L. Babienko.

„Widewiku wested“ juureks nädalaks.

Ragu te juba teate, on otjustatud wõtta juurel nädalal müümiseks see hea raamat „Widewiku Wested“. — „See on just raamat, mida inimesed wajuwad praegusel ajal. Ta on ülilwäärtuslik lastele, noortele ja wanematele. Nimetatud raamat sisaldab jutustusi ja läbielusi meie kasmawa noorjoo kõlblise elu tõtmiseks, nende iseloomu õigele alusele rajamiseks ja arendamiseks. Meie lapsed ja noored on juures hädaohus, sest maailmas walitsew pahet awaldab nendele mõju mitmel wiisil ning õõnestab nende wooruslikku elu. Wähe on kirjandust, mis võiks olla kasulik meie lastele ja noortele. Nüüd on aga ilmunud raamat, mis tahab selles asjas meile appi tulla; seda võimalust peaksime kindlasti kasutama.

See raamat on väga hea ka wanematele, sest alati ei ole noored jüüdi oma paha elu pärast, waid tihti ka wanemad. Siin antakse häid näpunäiteid wanematele, kuidas õieti juhata ja kasmata oma lapsi.

Meile on usaldatud juur ülesanne; me oleme oma laste ja noorte kõlblise elu ja hea käekäigu eest vastutavad Jumala ja inimeste ees. Me peame tarvitama kõiki abinõusid, mis võivad meid aidata jelles asjas. Tihti kuulutatakse noorte peale hüglasummad siis, kui see on juba liiga hilja. Me peame õigel ajal abi järele haarama, siis nõuab see palju vähem vaeva ja raha — painutage ofsa, kui see end annab painutada. Ujum kindlasti, et Teie ei jäta kahtumata seda head võimalust.

* * *

Palume öde-wendi seda lühikest kirjeldust hooliga läbi lugeda ja omale abiks võtta „Widewiku meestete“ lewitamisel. Teised on vastutavad, et nad oma kaswawaid noori õieti juhatawad, kui meil lajub weel suurem wastutus jelles, et peame muretsema neile õigeid näpunäiteid jelle aine kohta.

G. L. Sijemisjoni osakond.

Teateid kolportööride osakonnast.

Viimase ewangelisatjiooni töö kiireks lõpetamiseks on Jumal oma kogudusele mitmesuguseid korraldusi annud. Üks jarnasteist korraldustest on kristliku kirjanduse lewitamine ehk kolportöörimine. Et paljud öde-wendi jelle töö suurt tähtsust ei tunne ega ka lähedases ühenduses ei wiibi nendega, kes temast otsekohe osa wõtawad, jivaldamad ilmuvad „Misjoniteated“ niidijest peale ka tihti kolportööride läbielustid, niimoodi jelle töö misjoni tähtsust selgemine esile tuues, samuti neid raskusi näidates, mida sealjuures ära wõita tuleb.

Wöödunud 1930. aastal oli meil palju muret läbimüügi eesmärgi taotlemisel, jest pea kõikjal hädaldati kaswawa majanduslike raskuse ja rahapuuduse üle. Jumala abiga wõitjime kõik need raskused ära. Meie hooljad kolportöörid, kes arwult 39 isikut tööst osa wõtsid, saawutasid ees-

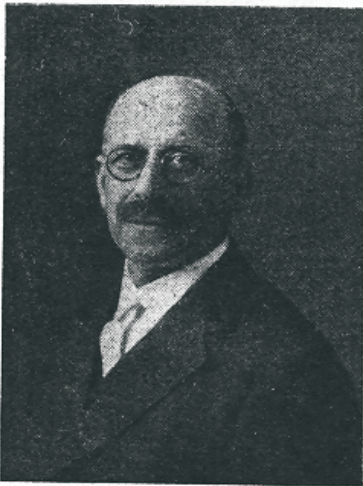
märgi ja weel enamgi! See annab meile küll põhjust rõõmustada ja tõendab, et Jumal oma laste palweid kuulab ja tööd õnnistab.

Käesolewal aastal algasime samuti usus Jumala abisse. Ehk küll raskuste wastuseis suurenenud, näitawad möödunud kaks kuud jüiski läbimüügis kaswamist, wõrrelles eelmise aasta sama ajaga. Usjaolu, et Jumal meid kolportöörimises juhü ja õnnistab, julgustagu öde-wendi kogudustes tulla osa wõtma kindla tahtega jellest tööst. Ei ole ilusamat eesmärgi ühel kristlasel, kui käia Jumala töes ja ohwerdada oma elu ligemeste päästmijeks. Kui ka wahest kolportöörimises raskustega wõidelda tuleb, küлма, nälga ja öömaja puudust tunda saab, wiib jüiski see ofkiline tee wastu kuldsele igawikule, ajajärku, kus päästetute hulgad Jumalale kiitust laulawad, kus paljude päid wõidukroonid, täis hülgawaid tähti ehüwad.

Käesolewal aastal peetasse kolportööride kurjust Tallinnas 31. märtsist kuni 7. aprillini. Wend J. J. Strable diwisjonist, w. L. T. Babienko ja Ariews unionist ning teised wiibiwad kohal, et anda mitmekülgset, ülesehitawat õpetust. See kurjus on tähtis kõigile öde-wendadele, kuid eriti weel neile, kes algawad kolportöörima, ehk kelle joow on ligemas tulewikus seda teha. Kogudustes astugu üles tööarmastajad öed-wennad ja külastagu seda kurjust; temast jaadawat õpetust ei unusta keegi. Nädalijeks kurjusel wiibimijeks wõimaldatakse ka koha peal korterid, toidu eest tuleb nutel kolportööridel jüiski omal hoolitseda.

Oma tööpõllul wiibides kolportöörid külastawad tihti kogudusi. On hea, kui öed-wennad oma lahkusega neid kõigiti aitawad. Mitmesugused raskused on jüis palju hõlpsam kanda ja ära wõita, kui kaasabi olemas. Ka ootame, et kogudustes jelle töö eest alati palwetatakse. Juhatagu Jumal ka lewitatud kirjanduse läbi palju hingi oma Poja juure. Issanda õnnistusi soowides

A. Tõnisson.

Puhkama läinud!

Ameerikas ilmutawad meie ajakirjad töid kurwa teate, et siin paljudele tuntud jutlustaja, meie armas wend ja kaastööline J. T. Boetther on elawate keskelt lahfunud. Tema juhtis mitmed aastad adventliikumist Wenemaal. Suurema osa oma eluajast tegutses ta Saksamaal ja Põhja-Ameerikas, kus ta ka lõpuks 15. jaan. 1931. a. puhkama läks. Meie loodame teda näha esimesel ülestõusmijel.

Wäljaandja: „S. P. Udw. R. Eesti Siit“. Tellimised kui ka rahasaadetused saata Mary Saks'ale Merepuiestee 14-a., Tallinnas. Wastutaw toimetaja: M. Bärengrub, Merepuiestee 14-a., Tallinnas.

Tallinna Eesti Kirjastus-Ahijuse trükitoda, Pikk tän. 2. 1931.

Hind 8 fenti.